

AKTIVISTBLADET

KAMP
MOT EEC
OG DYRTID

for EEC-motstandere Nr. 2-1971 - Kr. 0,50.

Avgjørelsen nærmer seg -

INTENSIVER KAMPEN!

Nytt nummer av «Kamp mot EEC og dyrtid» kommer i slutten av uka 4.-10. juli. Hvorfor gir Arbeiderkomiteen ut ei ny avis nå midt på sommeren når det er vanlig at folk tar ferie?

Svaret er: Monopolkapitalen tar ikke sommerferie. Dens forhandlere i Brussel arbeider på spreng for å klatre over de siste kneikene så fort som mulig. Viktige saker for Norges forhold til EEC vil bli avgjort i løpet av sommeren. Det er nødvendig med en aktiv og våken EEC-motstand i sommer. Derfor tar ikke vi ferie.

Forhandlingene mellom de fire søkerlandene og EEC så ut til å stå i stampe ei tid. Men så, i mai, skjøt de plutselig fart. Med ett var alle problemer i Storbritannias forhandlinger løst. Presidenten i EEC-kommisjonen, Malfatti, uttalte 25. mai at de tre andre søkerlandene skulle ha de viktigste forhandlingsresultatene klari slutten av juli. Hva fikk tingene til å skje så fort?

Vi må søke forklaringene i tre forhold:

- 1) Den store valutakrisen i vår.
- 2) De nyoppdagete oljeforekomstene i Nordsjøen.
- 3) Den voksende motstandskampen i søkerlandene.

Valutakrisen hadde sin hovedårsak i dollarens svake stilling. USA har i de siste årene hatt store underskudd på betalingsbalansen med utlandet og samtidig en sterk inflasjon. Det naturlige kravet fra de europeiske regjeringene ville være at USA skrev ned dollaren i verdi. Isteden ble den vest-tyske mark oppskrevet. Vest-Tyskland handlet stikk i strid med de andre EEC-landenes interesser. Samtidig avslørte valutakrisen at Vest-Tyskland har større gull- og valutareserver enn USA. Vest-Tyskland viste seg som den dominerende økonomiske og politiske makten i EEC. Dette gjorde at Frankrike, som tidligere var mest skeptisk til britisk medlemskap, ønsket å få Storbritannia, Danmark, Norge og Irland inn så fort som mulig.

På lengre sikt vil valutakrisen virke til å intensivere bestrebelsene på å gjennomføre Werner-planen - innføre felles EEC-valuta - og dermed ta et viktig

skritt i retning av en europeisk union dominert av vest-tysk monopolkapital.

De undertrykte oljenasjonene, særlig i Midt-Østen, har begynt å kreve større kontroll over oljekildene sine. Vest-Tyskland og de andre landene i Europa er derfor på jakt etter sikrere kilder. De nye oljefunnene på Norges og Storbritannias områder i Nordsjøen er en stor fristelse for monopolene i EEC. Den beste måten å få kloa i dem på er å innlemme søkerlandene i EEC.

Motstanden mot EEC i søkerlandene er kraftig voksende. I Storbritannia er 70-80% mot etter siste gallup. Fagforeningene har tatt standpunkt mot EEC. Det er muligheter for politiske streiker. I Norge er også motstanden sterk blant arbeiderne og andre deler av folket. Det er derfor maktpåliggende for de imperialistiske landene i EEC og monopolkapitalen i søkerlandene å komme til en avgjørelse før motstanden blir altfor stor og sterkt organisert.

Hva har skjedd, og hva kommer til å skje i tida framover?

Storbritannia har sluttført forhandlingene og er allerede så godt som inne. For Norges vedkommende er en god del spørsmål avgjort i juli, fiskeriene tas opp

27. juli. Forhandlingene skulle være ferdige i september-oktober. Dette gir oss EEC-motstandere korte tidsperspektiver.

Et sentralt spørsmål blir folkeavstemninga. Vi må ha et klart standpunkt til den og gjøre det kjent så snart som mulig. Men ei folkeavstemning er ikke nok. Vi har alltid advart mot å stole for mye på parlamentariske organer, og vi innser nå klarere enn noen sinne at det blir nødvendig med harde kamper i tida som kommer - intensivert propaganda, demonstrasjoner og politiske streiker.

Det blir avgjørende for kampene til høsten om vi lar arbeidet i sommer ligge nede eller om vi tvert imot gjør enda bedre arbeid i sommer enn tidligere.

Arbeiderkomiteen må utvikles til å bli en slagkraftig kampfront. Lokalkomiteene må bli sjølstendige kampenheter med evne til å mobilisere folk i sitt eget distrikt. Nye komiteer må opprettes, særlig på arbeidsplassene. Den sentrale ledelsen må bli sterkere og må knyttes nærmere til lokalkomiteene. Oslo/Akershus-kongressen i juni var et stort og viktig skritt i retning av å styrke demokratiet og i ledelsen for fronten.

FB-uka: Gjennombrudd for dyrtidslinja Viktig skritt mot kampenhet

Lokalt demonstrasjonstog fra Østkanten i Oslo på 7. juni.

Allerede på et tidlig tidspunkt etter at Folkebevegelsen (FB) kunngjorde sine planer om en anti-EEC-uke, slo Arbeiderkomiteen fast viktigheten i å støtte dette tiltaket fullt ut. «Gjennombruddet» for de engelske forhandlingene og muligheten for en rask avgjørelse også for de norske, gjorde en styrking av motstandskampen viktigere enn noen gang, og bestrebelsene på å oppnå aksjonsenhet med FB ble intensivert ut fra denne vurderinga.

Lokalt ble enhet oppnådd flere steder, blant annet i Moss, men FB's sentrale ledelse nekta ethvert samarbeid. Til tross for det, og de grove utkjørene mot Arbeiderkomiteen i

Forts. baksida.

Folkeavstemning - klare krav - ingen illusjoner

Folket har fått lovnad om å få si sin mening om norsk medlemskap i EEC gjennom folkeavstemning. Dette er en god ting, som vi gir vår fulle støtte. I tida framover må vi stadig gjenta kravet om at en slik avstemning må avholdes og tas hensyn til. Tidligere erfaringer, bl. a. fra kuppinnmeldingen i NATO i 1949, og røster fra storkapitalen som sier at «vi skal inn uansett motstand» viser nødvendigheten av dette kravet.

Men folkets stemme gjennom en folkeavstemning er alene ikke nok til å hindre norsk EEC-medlemskap. Bare folkelige krav kan gi garantier mot at dette skjer. Ideer om at en avstemning er tilstrekkelig, går langt inn i EEC-motstandernes rekke og må tilbakevises. Politikerne i DNA og andre partier har gjort det klart at resultatet av en folkeavstemning ikke nødvendigvis vil bli avgjørende. De legger fram tre grunner for dette: 1. At avstemningen ikke gir klar overvekt for noen av alternativene. 2. At deltakelsen ved folkeavstemning ikke er like stor som ved et vanlig valg. 3. At det kan komme til «nye momenter» som «forandrer situasjonen».

EEC-tilhengerne går inn for å så tvil og spre forvirring blant folk ved å øse ut «ekspert»-propaganda gjennom TV, radio, aviser og brosjyrer. Dette kan få folk til å holde seg hjemme under avstemningen. En folkeavstemning med flere alternativer, f. eks. fullt medlemskap, assosiering, handelsavtale eller ingen tilknytning, kan gi spillerom for flere tolkninger. Storkapitalen og regjeringa kan da velge den tolkningen som tjener deres interesser best.

Erfaringene fra andre land som ofte har folkeavstemning, f. eks. Sveits, og fra lokale avstemninger her i landet, viser at folkeavstemninger sjelden har høyere deltakelse enn 2/3 av det vanlige ved et valg. Vi må sjølsagt gjøre alt for å unngå dette ved å mobilisere kraftig til avstemningen.

Det er mer maktpåliggende for EEC-monopolene enn noen gang å få Norge med. Flere og flere «sukkerbiter» legges i forhandlingspakken. «Nye momenter» er det alltid plass for, og skulle alt annet svikte, vil nok enda noen flere sukkerbiter kunne vedlegges. «En fordelaktig overenskomst» kan da komme i stand til tross for et folkeflertall mot EEC-medlemskap.

Vi skal ikke se bort fra en mulighet til: Røster har allerede hevet seg for at vi

skal få en prøveperiode i om lag ett år for å se hvordan forhandlingsresultatet virker i praksis. Etter denne «forlovelses-tida» kan en ta endelig stilling. Folkeavstemningen utsettes og i mellomtida knyttes vi tettere og tettere til EEC slik at vi etter ei tid ikke har noe valg.

Hva bør så våre krav til en folkeavstemning være? For at vi skal unngå å bli stilt overfor det faktum at Norge gjennom en «forlovelsespakt» allerede har fått en fot innafor EEC, må vi kreve at avstemningen kommer raskt etter at forhandlingsresultatet foreligger. Vi må kjempe mot forslag om en manipulatorisk avstemning med flere alternativer. Derfor må vi kreve at avstemningen skal gi et entydig «ja» eller «nei» til fullt medlemskap.

Om aktivistbladet

Forrige nummer av Aktivistbladet ble relativt dårlig spredd, mens dette nr. er trykt i oofset. Vi håper at denne forbedringa vil bidra til bedre spredning.

Avisa skal være et redskap til å bedre kontakten mellom Arbeiderkomiteen, lokalkomiteer, medlemmer og venner, og til å føre diskusjonen om de politiske linjene ut i fronten.

Erfaringene fra lokalkomiteenes arbeid er stort sett henta fra Oslo/Akershus-området. Dette mener vi er en skjevhet som på den ene sida understreker behovet for nærmere kontakt, bl.a. gjennom denne avisa,

og som på den andre sida må rettes på. Vi er sikre på at lokalkomiteene rundt om i landet sitter inne med verdifulle erfaringer fra kampen, som andre vil ha stor nytte av. Vi oppfordrer lokalkomiteene til å sende inn rapporter fra arbeidet, ideer til aksjoner, diskusjonsinnlegg til de politiske linjene og synspunkter på den organisatoriske oppbygginga av fronten.

Vi har laget noen studiespørsmål til avisa, som vi håper kan hjelpe til å holde en levende og demokratisk diskusjon i gang i lokalkomiteene.

STUDIE - SPØRSMÅL

Lederen (forsida) peker på akselleringa av forhandlingstakten i Brussel, og på de reelle imperialistiske interessene som ligger bak. Det er viktig at hele fronten deltar i diskusjonen om vilke framtidsutsikter dette gir, og vilke krav det stiller til oss EEC-motstandere.

1. Trekk ut det vesentlige av de politiske oppsummeringene i lederen, og diskuter ut fra dette nødvendigheten av a) innsats og intensivering av arbeidet i sommer. Finn ideer til sommeraksjoner b) opprette nye arbeidsplasskomiteer og styrke de som er i gang c) å ta kontakt og samarbeide med FB's lokale enheter i sommer. Hvordan kan dette styrke enheten i kampen mot EEC?

Oppsummeringa av fylkeskonferansen for Oslo/Akershus og rapporten fra Nedre Vestkanten lokalkomite i Oslo legger stor vekt på å sikre arbeidet organisatorisk.

FOREN KREFTENE OG STYRK LEDELSEN

Arbeiderkomiteen står overfor oppgaven å virkelig mobilisere de brede massene til kamp. Disse oppgavene stiller krav om kraftig styrking av fronten politisk og organisatorisk. Kvantiteten og kvaliteten av lokalkomiteene er kraftig styrket i løpet av våren. Vi nærmer oss nå 100 komiteer, og evnen til å mobilisere folket i distriktet til kamp mot lokale overgrep og mot norsk EEC-medlemskap styrkes stadig. Denne aktiviteten må forenes om vi skal vinne fram i kampen. Oslo/Akershus-kongressen var et viktig skritt framover for å forene og styrke fronten lokalt og bør være en inspirasjon for lokalkomiteene i andre distrikter til å samordne kreftene gjennom distriktkongresser over hele landet.

Den store framgangen lokalt og i distriktene gjør det absolutt nødvendig å sveise fronten tettere sammen på landsplan gjennom en landskongress, for å summere opp erfaringene, enes om linjene framover og velge en ledelse som kan sette linjene ut i livet. En slik kongress vil bety en kraftig styrking av Arbeiderkomiteen og av folkets kamp.

Vi mener det er riktig og nødvendig med en landskongress i løpet av høsten, og fram til denne vil det være nødvendig med en sterkere og mer demokratisk ledelse for Arbeiderkomiteen sentralt med sikte på kampene til høsten og videreutvikling av fronten. Vi har derfor tatt initiativet til at ledelsen for Arbeiderkomiteen utvides med aktivister

fra framskredne lokalkomiteer utover landet til et landsutvalg, som skal virke fram til landskongressen. Gjennom et slikt midlertidig landsutvalg vil ledelsen bedre bli i stand til å oppsummere erfaringene lokalt for å legge riktige planer framover. I nærmeste framtid vil vi ta kontakt med lokalkomiteer på forskjellige steder i landet for at de eventuelt skal kunne velge representanter til et slikt landsutvalg.

Vi er overbevist om at dette vil styrke demokratiet i fronten og styrke Arbeiderkomiteen som et viktig redskap for folkets kamp, og vi håper at disse planene vil bli diskutert i alle lokalkomiteene.

Arbeiderkomiteen mot EEC og dyrtid.

Opprett arbeidsplasskomiteer !

Arbeiderkomiteen mot EEC og Dyrtid har alltid hevdet at arbeiderklassen må gripe ledelsen i anti-EEC-kampen. Gjennom aksjoner på arbeidsplassene og politiske streiker vil arbeiderklassen kunne innta den ledende rollen i kampen fordi disse våpnene vil gi kampen mot EEC en virkelig styrke og slagkraft. Bare gjennom å brukede hardeste midlene vi har til rådighet vil vi kunne hindre at monopolkapitalen svindler Norge inn i EEC mot folkets vilje.

For å virkeliggjøre parolen «arbeiderklassen i ledelsen» må vi nå satse på å opprette mange og store arbeidsplasskomiteer over hele landet. Vi vet at motstanden er stor og intens blant arbeidsfolk: bl.a. var så godt som alle 1. mai-arrangementer over hele landet dominert av anti-EEC-paroler, på tross av DNA/LO-ledelsenes kvelingsforsøk. Denne motstanden må utvikles til aktiv politisk kamp gjennom organisering og grundig forarbeid. Noen av de viktigste erfaringene fra streikekampene i 1970 er at kampkravene går lettest gjennom der forberedelsene er grundigst og organiseringa best.

Opgavene for arbeidsplasskomiteene blir i første rekke å organisere motstand i slagkraftige enheter, spre arbeiderkomiteens propaganda, ta opp lønnsforhold og rasjonaliseringa framstøt i forbindelse med EEC, få i gang diskusjoner, knytte kontakter, starte studiesirkler, verve medlemmer og propagere nødvendigheten av politiske streiker.

Flere arbeiderkomiteer på arbeidsplassene er i full sving, særlig i industrien og i helse-sosialsektoren. I Oslo, Bergen, Trondheim og andre steder er komiteer blitt oppretta, særlig den siste måneden. Tendensen er god. Men komiteene er på

langt nær mange nok til at vi kan være sikre på å gjennomføre den oppgaven vi har satt oss: Å reise arbeiderklassen til kamp mot EEC og dyrtid. En av de aller viktigste oppgavene til høsten blir derfor å opprette nye arbeidsplasskomiteer, øke medlemstallet og styrke dem som allerede finnes.

FORBERED STORE KAMPER TIL HØSTEN – OPPRETT ARBEIDSPASSKOMITEER !

Rapport fra Nedre Vestkanten

Etter at vår aksjonskomite kom i gang med arbeidet på Frogner, Ruselokka og Skillebekk i begynnelsen av mars i år, har framgangen vært jevn, både kvantitativt og kvalitativt. Samtidig har vi gjort en god del feil som vi i hovedsaken har vært i stand til å korrigere relativt raskt.

ORGANISERINGA AV KOMITEEN

På grunnlag av lengre tids kritikk av måten vi hadde organisert oss på, særlig fra de nye medlemmene i komiteen, gjennomførte vi i begynnelsen av juni en skikkelig organisering som i hovedsaken går ut på følgende:

Med hensyn til alt eksternt arbeid er komiteen nå delt i tre arbeidsgrupper eller propagandalag. Hver arbeidsgruppe har ansvaret for standsarbeid, døraksjoner o.l. i bestemte områder. De tre arbeidsgruppene har en felles ledelse, et arbeidsutvalg med sju medlemmer. Hver annen eller tredje uke tar vi sikte på å holde plenumsmøter for å sikre den politiske enheten vi har opparbeidet gjennom tre måneders aktivitet og for å sikre enhetlige utkjør gjennom arbeidsgruppene. Denne formen for organisering stiller store krav til den felles ledelsen. Våre erfaringer til nå er imidlertid positive, og vi når ut til mange flere folk enn før. Ved hjelp av ukentlige aksjoner i arbeidsgruppene regner vi med å greie den neste store oppgaven i løpet av september/oktober: Nøyaktig kartlegging av EEC-motstanden i distriktet.

MEDLEMSSTENSIL

Som de fleste andre relativt store komiteene har vi hatt visse vanskeligheter med å knytte nye medlemmer til det aktive arbeidet vårt.

For å bedre på dette, har vi laget et eget medlemsblad som vi tar sikte på å gi ut med jevne mellomrom.

STYRK EEC-MOTSTANDEN I SOMMER!

For å legge grunnlaget for skikkelig anti-EEC-arbeid i sommer, arrangerte vi et åpent møte 30. juni, hvor vi bl. a. viste filmen «Enhet i kampen mot EEC». Til tross for sommerferien samlet møtet fullt hus, vi fikk flere nye medlemmer og tegnet folk til studiesirkel som skal drives i sommer.

Dessuten har vi overfor alle i komiteen innskjerpet at fienden ikke tar sommerferie, og at vi EEC-motstandere heller ikke må gjøre det. Vi har delt ut «gerilja-poser» med EEC-stoff (medlemskort, merker, aviser) til de aktive medlemmene, slik at alle kan drive aktivt anti-EEC-arbeid i sommer.

Vi oppfordrer alle EEC-motstandere til å ta følgende oppfordring dodsens alvorlig:

- 1) Diskuter EEC i ferien!
- 2) Gå med EEC-og-dyrtids-merke – legg opp til EEC-diskusjoner på jobben og i fritida, hjemme og på feriestedet!
- 3) Spre anti-EEC-stoff på feriestedene!
- 4) Styrk kamplinja i EEC-motstanden – verv medlemmer til Arbeiderkomiteen!

FILM OM EEC

Filmutvalget i Det Norske Studentersamfund har laget en film om EEC. Den har mange steder vært utgangspunktet for livlige diskusjoner på åpne møter o. l.

2. a) Hvordan kan arbeidet i sommer best sikres gjennom riktig organisering ?
- b) Diskuter betydningen av å sette seg konkrete mål i arbeidet, f.eks. i medlemsvervinga.
- c) Hvordan kan arbeidet i deres komite best tjene arbeidet med å styrke eksisterende og opprette nye arbeidsplasskomiteer ?

Lærdommer fra Oslo/ Akershus-konferansen

Det møtte fram ca. 80 representanter for 30 komiteer i Oslo og Akershus. Dette betyr at antall komiteer har blitt tredoblet siden jul.

På konferansen fikk lokalkomiteene utvekslet og diskutert erfaringer. Holdningen til alternativer til EEC-medlemskap og folkeavstemning ble tatt opp og klargjort. Perspektivene i lederen ble grundig diskutert, og viktigheten av å intensivere arbeidet i sommer godt grepet.

Ut fra dette ble linjene for kampen framover trukket opp. Det ble lagt fram et forslag til prinsipputtalelse som ble grundig kritisert. Kritikken var så omfattende at et omarbeidet forslag ikke kunne lages i løpet av konferansen. En redaksjonskomite ble valgt og fikk i oppdrag å utarbeide en ny uttalelse ut fra den kritikken som var kommet fram.

Konferansen valgte en sentral ledelse for Oslo og Akershus, for å samordne kampen i fylkene og bedre kontakten med AKMED sentralt. Det ble valgt inn 8 representanter, bl. a. fra komiteer innen fagbevegelse, helsesektor, universitet og skole.

Noen hovedpunkter fra konferansen:

I. Styrking av de lokale komiteenes organisasjon og økonomi.

Alle tendenser til at enkeltpersoner monopoliserer arbeidet må bekjempes. Det er viktig å velge et styre, som er representativt for medlemmene i distriktet, og som gis klart opptrukne arbeidsoppgaver (velger formann, kasserer, studieleder, standsbas etc.). Lokalkomiteene må få orden på økonomien. Det har vært en tendens til å la denne komme i siste rekke. En sterk økonomi er nødvendig for å kunne gi ut mer materiell. Medlemsverving ble framholdt som et viktig middel til å knytte til oss nye medlemmer og til å styrke økonomien. I arbeidet med å verve medlemmer er det viktig å sette seg konkrete mål. Dette målretter innsatsen og gir et bedre resultat av vervingsaksjonene.

II. Reorganisering av de store komiteene.

Noen av de store komiteene hadde funnet det nødvendig med en omorganisering. Møtene ble for store slik at kontakten med de enkelte medlemmene ble dårlig. Disse komiteene delte seg opp i mindre arbeidsgrupper eller bostedskomiteer som holdt egne arbeidsmøter og aksjoner. Kontakten utenom fellesmøtene ble besørget av styret, hvor det også satt en representant for hver av undergruppene. På denne måten ble

flere av medlemmene i distriktet trukket inn i arbeidet. Forutsetningen for at dette skal lykkes er at gruppene ikke gjøres for små og at kontakten gruppene i mellom er sterk.

III. Organisatorisk sikring av arbeidet i sommer.

Viktigheten av å holde de lokale komiteene i gang i sommer ble presisert. Medlemmene ble oppfordret til å drive medlemsverving og spre anti-EEC-materiell i ferien sin, og å ta kontakt med aksjonskomiteen på feriestedet.

Som en god ide for arbeidet i sommer ble det nevnt en aksjon som noen »Katta«-elever og folk fra ytre vestkanten i Oslo hadde i aksjonsuka. De hadde 3 vellykte stands omkring et badested, hvor de solgte EEC-materiell og diskuterte med folk.

IV. Kontakt med Folkebevegelsens medlemmer.

FB-ledelsen ser ut til å ha vanskelig-

FB-uka: Gjennombrudd for... fra forsida

kringkastinga og pressa fra Haugestad og Lager, som bare kunne bidra til å splitte og svekke EEC-motstanden, førte Arbeiderkomiteen konsekvent ut sin linje om enhet i kampen mot EEC gjennom hele aksjonsuka.

Sentralt sto spørsmålet om deltakelse i de demonstrasjonene FB hadde tatt initiativ til. Enkelte steder, blant annet i Oslo, reiste noen få røster seg mot deltakelse i disse togene. Det ble hevdet at å gå i FB-toget ville være å underkjenne riktigheten av Arbeiderkomiteens linje om kamp mot de EEC-forberedende tiltaka, og at vi ikke skulle tilslutte oss demonstrasjonen uten at vi fikk med noen av våre paroler, som »Kamp mot EEC og dyrtid«. Det store flertallet mente at vi skulle slutte oss til, selv uten disse parolene. De fastslo, som Arbeiderkomiteen sentralt, at parolene i FB's tog i hovedsak var bra, selv om de etter vår mening var ufullstendige. Vi skulle derfor gå i demonstrasjonen under de beste parolene, spre Arbeiderkomiteens agitasjons- og propagandamateriale, føre ut vår linje i diskusjon med FB-medlemmer og gjennom våre slagord markere kamplinja.

I Oslo gikk ca. 9000 i demonstrasjonen, og i løpet av de få timene den pågikk solgte vi 6000 EEC og dyrtids-aviser, og 3000 merker med parolen »Kamp mot EEC og dyrtid«. Halvparten av deltakerne i demonstrasjonen gikk med dette merket. Den løpeseddelen om enhet i kampen mot EEC som ble utdelt, ble svært godt mottatt, og både under demonstrasjonen og etterpå på Rådhusplassen var det kamp-parolene som runget og fikk sin tilslutning av folkemassene.

heter med å holde anti-EEC-arbeidet i gang i sommer. Vi må søke kontakt med de enkelte FB-medlemmer i distriktene og hjelpe disse til å føre sin kamp i sommer. Dette vil styrke kampen mot EEC på lengere sikt og samtidig styrke dyrtidslinja innenfor Folkebevegelsen. Kontakten med FB på grunnplanet i sommer vil dessuten i stor grad fremme enheten i anti-EEC-arbeidet.

Konferansen knyttet sammen komiteene i Oslo og Akershus, som til nå hadde arbeidet uavhengig av hverandre, og styrket dermed Arbeiderkomiteen lokalt og sentralt. Dette var nødvendig for å føre kampen videre med større styrke.

Det må være behov for slike konferanser utover landet, for å diskutere hovedlinjene i kampen framover, utveksle erfaringer og samordne kreftene.

I Trondheim, der 650 demonstrerte, hadde de lokale Arbeiderkomiteene mobilisert vel halvparten, og etter diskusjon med den lokale FB-ledelsen, ble den feilaktige parolen »Nei til EEC – ja til NORDØK« fjernet.

I Bergen, der Arbeiderkomiteene hadde arrangert oppsamlingstog med dyrtidsparoler, utgjorde disse over halvparten av de oppmøtte. På denne bakgrunnen førte vår lokale ledelse fram ønsket om å delta med dyrtidsparolene, og selv om det ikke ble stilt som et krav, ble det godtatt av FB's lokale leder, Arthur Berg, mot intense protester fra den lokale SF- og NKP-ledelsen.

Aksjonsuka mot EEC betydde en veldig styrking av Arbeiderkomiteens kamplinje. På landsbasis ble ca. 15 nye komiteer oppretta. Gjennom demokratiske diskusjoner på linjene for enhetlig kamp mot EEC, og store mengder nye medlemmer, ble de eksisterende komiteene i stor grad styrket.

For de delene av FB's ledelse som forsøkte – og fremdeles forsøker – å splitte kampen mot EEC, ble uka et kraftig slag i ansiktet, og folk helt oppe i ledelsen begynner nå å se at hets mot andre EEC-motstandere er en alvorlig belastning for kampen mot EEC.

Arbeiderkomiteen vil enhet i kampen mot EEC, og erfaringene, både fra aksjonsuka og tidligere, forteller at bare en sterk Arbeiderkomitee og kraftig utvikling av motstandskampen over hele landet kan føre fram til en slik enhet, både lokalt og sentralt.

**AKTIVISTBLADET for EEC-
motstandere** utgis av
Arbeiderkomiteen mot EEC og Dyrtid